मक् विषा क् वे देवा वृत्रं अघुः। तेनोऽ एव व्यअयत्त येयमेषां विजितिस्ता-मथ यानेवैषां तस्मित्संग्रामण्ड्षव ग्राहंस्तानेते रेव शल्पानिर्ह्रत तान्यवृहत यच्यम्बकर्यजन ॥१॥ भ्रय यदेष एतेर्यजते । तन्नाक् न्वेवेतस्य तथा कं चनेषु-र्म्यक्तोति देवा म्रक्विति वेवैष एतत्करोति याम्य वेवास्य प्रज्ञा जाता याम्या-जातास्ता उभयो रुद्रियात्प्रमुञ्चति ता ग्रस्यानमीवा ग्रकिल्विषाः प्रजाः प्रजायले तस्माद्वाण्य्य एतेयज्ञते ॥ ५॥ ते वै रौद्रा भवन्ति । रुद्रस्य कीषुस्तस्माद्रौद्रा भव-त्येककपाला भवत्येकद्वत्या ग्रमन्नित तस्माद्ककपाला भवत्ति ॥३॥ ते वै प्रतिपुरुषं । यावलो गृद्धाः स्युस्तावल एकेनातिरिक्ता भवलि तत्प्रतिपुरुषमे-वैतद्कैकेन या अस्य प्रजा जातास्ता रुद्रियात्प्रमुञ्जत्येकेनातिरिक्ता भवित तथा ष्ट्वास्य प्रज्ञा अज्ञातास्ता रुद्रियात्प्रमुच्चित तस्माद्केनातिरिक्ता भवित ॥४॥ स जघनेन गार्रुपत्यं । यज्ञोपवीती भूबोद्ङ्यासीन एतानगृह्याति स तत र्वोपोत्या-योदङ्गिष्ठन्नवक्ल्युद्रचियौ दषद्रपलेऽ उपद्धात्युत्तरार्धे गार्क्षपत्यस्य कपालान्युपद्धा-ति तबदेव तामुत्तरां दिशा सचला रूषा द्येतस्य देवस्य दिक्तस्मादेतामुत्तरां दि-शिं सचले ॥५॥ ते वा म्राताः स्युः । म्राताः हि क्विस्तार् वारमनता एव स्युर्भिमानुको क् रुद्रः पश्रृत्स्याचद्ज्यात्तस्माद्नका व्व स्युः ॥ ६॥ तात्साधं पा-त्र्याधं समुद्धास्य । अन्वाक्षयपचनादुल्मुकमाद्ययोद् परेत्य तुक्तेत्येषा क्षेतस्य देवस्य दिक् पिय नुक्तित पया कि स देवश्वरति चतुष्पये नुक्तित्वेतद्व वाजग्रस्य जांधितं प्रज्ञातमवसानं यचतुष्पयं तस्माचतुष्पये जुक्तित ॥७॥ पलाशस्य पला-शेन मध्यमेन तुक्ति । ब्रक्त वै पलाशस्य पलाशं ब्रक्तणैवैतन्तुक्तित स सर्वे-षामेवावचत्येकस्यैव नावचाति य रृषोऽतिरिक्तो भवति ॥ द॥ म जुक्तोति । रृष ते रुद्र भागः सक् स्वस्नाम्बिकया तं जुषस्व स्वाकृत्याम्बका क् वे नामास्य स्वसा तयास्येष सक् भागस्तचद्स्येष स्त्रिया सक् भागस्तस्मात्त्यम्बका नाम तचा ग्रस्य